

ЕРАТРИЛЪР

КРИС КАРТЪР

СМЪРТОНОСНО
ОБАЖДАНЕ

ТОЙЩЕ СБЪДНЕ
НАЙ-ЗЛОВЕЩИЯ ТИ

КОШМАР

КРИС КАРТЪР

СМЪРТОНОСНО ОБАЖДАНЕ

1.

Таня Кейтлин спря водата, излезе от душа и бавно се избърса, а после облече любимия си халат в черно и бяло. Взе същата на цвят хавлия, окачена на една от малките кукички зад вратата на банята, и я уви като тюрбан около пясъчнорусата си коса. Въпреки че беше хладка, водата от душа беше образувала повече от достатъчно пара, за да замъгли голямото огледало на стената над черния гранитен плот с умивалника. Таня се приближи до него и избърса с ръка кръгло пространство върху огледалото. Наведе се напред и внимателно се вгледа в отражението си. И само след две секунди я забеляза.

– О, по дяволите, не! – възкликна тя, обърна лице така, че да вижда по-добре профила си, и с двата си показалеца опъна част от кожата си до брадичката. – Няма да стане. Виждам, че излизаш.

Пребори се яростно с импулсивното си желание да изцеди малката пъпка. Издърпа лявото чекмедже под умивалника и започна да преравя съдържанието му. Чекмеджето беше пълно с шишенца, тубички и стъкленици с масла, кремове, ло-сиони и всичко друго, наскоро рекламирано като ново „чудо“ за третиране на кожа в множеството модни списания, които Таня фанатично купуваше.

– Не ти... не ти... – мърмореше тя, докато местеше нещата насам-натам. – Къде е, по дяволите? Знам, че го имам. – Ровенето стана малко по-трескаво. – Аха, ето я. – Таня въздъхна облекчено.

Отнякъде дълбоко навътре в чекмеджето тя извади малка бяла тубичка. Не беше използвала този продукт, но статията, която беше прочела преди няколко дни, го нареждаше сред петте най-добри „мехлема“ за борба срещу акне на пазара в момента. Не че Таня имаше проблем с акне. Тя имаше невероятно здрава кожа за двайсет и три годишна жена, но обичаше да се запасява „за всеки случай“. Количеството продукти за разхубавяване, които си беше купила през последните две години „за всеки случай“, беше зашеметяващо.

Таня отвъртя капачката, отново погледна отражението си в огледалото и внимателно намаза малката пъпка, която заплашваше да изскочи на брадичката ѝ.

– Точно така, премахната си – победоносно каза тя. – А сега, разкарай се от брадичката ми. И по-добре го направи преди уикенда.

Таня се приготви да започне ритуала с овлажняването на тялото и лицето си, когато чу някакъв звук от спалнята, или поне така ѝ се стори. Тя отвори вратата на банята, нагласи тюрбана на главата си така, че да открие дясното си ухо, и се заслуша. Странната мелодия, която чу, ѝ каза, че получава искане за видеообаждане от едната от трите си най-близки приятелки.

– Идвам... идвам – каза Таня, изскочи от банята и се втурна към спалнята. Намери смартфона си, който вибрираше на нощното шкафче. Движеше се неравномерно наляво и надясно, сякаш танцуваше в ритъм с песента. Таня го грабна и погледна екранчето. Входящо видеообаждане от най-добрата ѝ приятелка, Карън Уорд. Часовникът показваше 22:39.

Държейки телефона пред лицето си, Таня прие обаждането. Тя и Карън често използваха видеовръзката.

– Здравей, скъпа – каза Таня и седна на ръба на леглото. – Току-що трябваше да премахна пъпка на брадичката си, можеш ли да повярваш?

Образът се материализира на екрана на смартфона ѝ и тя се намръщи. Вместо да се покаже лицето на най-добрата ѝ приятелка, както по време на всички техни видеоразговори досега, Таня видя само кадър отблизо на дълбоките очи на Карън, нищо повече. И те бяха пълни със сълзи.

– Карън, наред ли е всичко?

Карън не отговори.

– Скъпа, какво става? – Този път гласът на Таня беше натежал от безпокойство.

Най-после, много бавно, камерата започна да се отдалечава и Таня почувства, че я стяга страх като дреха, която не ѝ е по мярка.

Русата коса на Карън беше мокра от пот и залепнала като влажна хартия за лепкавото ѝ чело и от двете страни на лицето. Тежки сълзи бяха размазали грима ѝ и бяха потекли по бузите, оставяйки причудлива пътека от черни линии.

Таня доближи телефона до лицето си.

– Карън, какво става, мамка му? Добре ли си?

Отново нямаше отговор, но докато камерата продължаваше да се отдалечава, Таня най-сетне разбра защо. На устата на Карън бе завързана дебела кожена каишка, толкова стегнато, че бе изкривила лицето ѝ и се бе впила в ъгълчетата на устата ѝ. По брадичката ѝ се стичаше кръв.

– Какво е това, по дяволите? – с треперещ глас попита Таня. – Карън, това някаква шибана шега ли е?

– Опасявам се, че в момента Карън не е в състояние да говори.

Гласът, който Таня чу през малките високоговорители на смартфона си, беше електронно изменен. Височината му бе намалена с няколко степени и прозвуча страшно плътно. Твърде плътно за човешки глас. Към него беше добавено и забавяне във времето, което го правеше неестествено провлачен. Резултатът беше глас, който с лекота би паснал на образа на демон в холивудски филм. Таня не можеше да определи дали гласът е мъжки или женски.

– Какво... – Тя отново се намръщи на екрана на смартфона си. Не виждаше друг човек. – Кой се обажда?

– Не е важно кой съм – спокойно и монотонно отговори демонският глас. – Важното е да слушаш внимателно, Таня, и да не затваряш телефона. Ти не ме виждаш, но аз те виждам. Ако затвориш, последиците ще бъдат тежки... за Карън... и за теб.

Таня поклати глава, сякаш се опитваше да се отърси от кошмар.

– Какво?

Озадачеността ѝ се превърна в объркване.

Когато камерата се отдалечи още малко, тя забеляза, че Карън е завързана с дебело въже за кухненски стол. Таня присви очи. Позна стола и големия плакат на стената зад Карън. Кад-рите се предаваха от дневната на приятелката ѝ.

Таня се замисли за ситуацията за секунда и после недоверчиво наклони глава настрана. Това сигурно е шега, помисли си тя. И после ѝ хрумна нещо.

– Пит, върнал ли си се? Твой ли е този шибан дяволски глас? – Тонът на Таня беше малко по-спокоен. – Бъзикате ли се с мен? – Тя махна хавлията от главата си и разпусна влажната си коса да падне на раменете ѝ.

Отговор не последва.

– Ха-ха-ха. Пит, Карън, зарежете тази работа. Не е смешно. Всъщност е доста страшно. Едва не се напишках.

Пак не отговори никой.

– Хайде, престанете или ще затворя.

– На твоє място не бих го направил – най-после проговори демонският глас със същия монотонен тон като преди. – Не знам кой е Пит, но може би скоро ще разбере. Кой знае, той може да е следващият в списъка ми.

Таня все още не виждаше никого другогото на екрана на телефона си освен Карън. Който и да беше човекът с дяволския глас, той или тя вероятно снимаше, въпреки че телефонът сигурно беше поставен на триножник, тъй като образът не помръдваше.

Това е откачено, помисли си Таня, без да откъсва поглед от очите на най-добрата си приятелка.

Карън си пое дълбоко дъх и въздухът, изглежда, влезе в носа ѝ в твърде голяма доза, защото цялата ѝ глава се разтресе от усилието. Нови сълзи бликнаха в очите ѝ, а после преляха и потекоха по бузите ѝ, образувайки още по-тъмни пътеки.

Таня познаваше Карън много добре и знаеше, че сълзите не са фалшиви. Каквото и да ставаше, сега тя осъзна, че не е шега.

– Въпреки че ми се иска да побъбрим още – продължи сатанинският глас, – времето е от съществено важно значение, Таня. Поне за твоята приятелка Карън. Затова нека ти кажа какво ще направим.

Таня се вцепени.

– Хванах се на бас.

Таня не беше сигурна дали е чула добре.

– Какво? Бас?

– Точно така – потвърди демонът. – Хванах се на бас с Карън. Ако загубя, тя ще бъде освободена и никой от вас няма да ме чуе отново. Обещавам. – Последва умишлено дълга

пауза. – Но ако спечеля... – Човекът от другия край на линията остави думите зловещо недовършени.

Таня поклати глава, докато изпускате затаения си дъх.

– Аз... не разбирам.

– Играта е много проста, Таня. Наричам я „Изненадващи два въпроса“.

– Какво?

– Трябва само да ми отговориш правилно на два въпроса – обясни нечовешкият глас. – Ще ги задам един по един. Можеш да ми дадеш колкото отговора искаш на всеки въпрос, но ще се придвижим към следващия въпрос, втория, към края на играта, само след като ми дадеш правилен отговор. Ако

се забавиш повече от пет секунди, отговорът се смята за грешен. За да бъде освободена приятелката ти Карън, ми тряб-ват само два правилни отговора. – Последва съвсем кратка пауза. – Знам, знам. Играта не звучи вълнуващо, нали? Но... ще видим.

– Въпроси? Какви въпроси?

– О, не се тревожи. Те са пряко свързани с теб. Ще видиш.

Таня трябваше да си поеме дълбоко дъх, преди да е в състояние отново да говори.

– И какво ще стане всеки път, когато кажа грешен отговор?

Въпросът на Таня накара Карън съвсем леко да поклати глава. Очите ѝ се отвориха широко, този път изпълнени със страх и ужас.

– Много добър въпрос, Таня – отвърна гласът. – Имам чувството, че си умна жена. Това е добър знак.

За момент последва мълчание, сякаш линията беше прекъснала. Това беше резултат от електронното устройство за промяна на гласа и забавянето във времето, което използваше демонът.

– Мога само да ти кажа, че заради Карън се надявам, че няма да дадеш грешен отговор.

Дишането на Таня изведнъж се затрудни. Тя не искаше да играе тази игра. И не се налагаше. Трябваше само да затвори.

– Ако затвориш телефона – каза човекът от другия край на линията, сякаш прочел мислите ѝ, – Карън ще умре и аз ще дойда за теб. Ако изчезнеш от екрана и вече не те виждам през камерата на твоя телефон, Карън ще умре и аз ще дойда за теб. Ако се опиташ да се обадиш на полицията, Карън ще умре и аз ще дойда за теб. Но нека те уверя, че това би било безполезно занимание, Таня. Ще им отнеме десетина минути да стигнат дотук. На мен ще ми отнеме само една минута да изтръгна сърцето на приятелката ти от гърдите ѝ и да го оставя на масата, където да го намерят. Кръвта във вените ѝ все още ще бъде топла, когато пристигнат тук.

Тези думи изпратиха мълнии от страх по гърба на Карън и Таня. Карън веднага започна да пищи зад кожената каишка и истерично да извива тяло наляво-надясно, опитвайки да се освободи, но безуспешно.

– Кой си ти? – с треперещ глас попита Таня. – И защо причиняваш това на Карън?

– Предлагам да се съсредоточиш върху настоящия въпрос, Таня. Мисли за Карън.

В същия момент Таня съзря ново движение на екрана. Човек, облечен изцяло в черно, застана зад стола, на който беше завързана най-добрата ѝ приятелка, но Таня не виждаше кой е.

– Господи, що за извратена шега е това? – изкрещя тя по телефона, преглъщайки сълзите си.

– Не, Таня – отговори демонът. – Това не е шега, а реалност. Е, да започваме ли?

– Не, почакай... – замоли се Таня. Сърцето ѝ биеше два пъти по-бързо, отколкото преди няколко минути.

Човекът със сатанинския глас обаче вече не я слушаше.

– Първи въпрос, Таня. Колко приятели имаш във фейсбук?

– Какво? – На лицето на Таня се изписа озадаченост.

– Колко приятели имаш във фейсбук? – повтори гласът, този път малко по-бавно отпреди.

Това вече трябва да е шега – помисли си Таня. – Що за глупав въпрос? Наистина ли се случва тази щуротия?

– Пет секунди, Таня.

Озадаченият поглед на Таня потърси лицето на Карън, на което беше изписан само страх.

Зловещият глас започна да отброява:

– Четири... три... две...

Не беше необходимо Таня дори да се замисля, за да отговори на въпроса. Тя беше проверила профила си, преди да влезе под душа.

– Хиляда сто трийсет и трима – отговори тя.

Мълчание.

Въздухът в спалнята на Таня сякаш се сгъсти като тежък пушек.

Човекът зад стола на Карън започна да ръкопляска.

– Сто процента верен отговор, Таня. Имаш добра памет. И този отговор току-що доведе приятелката ти една крачка по-близо до свободата. Сега трябва да отговориш правилно само на още един въпрос и всичко ще свърши.

Отново последва умишлена пауза.

Таня несъзнателно затаи дъх.

– Тъй като Карън е най-добрата ти приятелка, следващият въпрос би трябвало да е фасулска работа за теб.

Таня зачака.

– Какъв е номерът на мобилния телефон на Карън?

Таня неуверено смръщи чело.

– Номерът ѝ?

Този път демонът не повтори въпроса, а направо започна да брой:

– Пет... четири... три...

– Но... не го знам наизуст.

– Две...

В гърлото на Таня се стегна задушаващ възел.

– Една...

– Това е глупаво – заяви Таня и нервно се изкикоти. – Дай ми секунда и ще ти го кажа.

– Дадох ти пет и те изтекоха. Ти не ми отговори.

Този път в гласа на демона прозвуча различен тон. Таня не можа да го определи точно, но какъвто и да беше, изпълни сърцето ѝ с смразяващ ужас.

– Ти искаше да знаеш какво ще се случи, когато ми дадеш грешен отговор... Гледай.